

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5C/1/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611218244
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Dubovinská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7611218244.16

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Viera Dubovinská, v právnej veci žalobcu C. V., W.. X.X.XXXX, F. Y., T.. Y. XXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Mário Buksa, právne služby, s.r.o., so sídlom v Martine, Červenej armády č. 1, proti žalovanému Y. Ž., W.. XX.XX.XXXX, F. V., F. XXX/X, právne zastúpenému JUDr. Imrichom Tormom, LL.M., advokátom so sídlom v Košiciach, Vodná 3, o zaplatenie 84.292,48 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobcovi zaostalú úrazovú rentu za obdobie od 10.1.2011 do 30.11.2013 v sume 5 237,03 eur a za obdobie od 1. 12. 2013 do 2. 3. 2015 vo výške 3 012,90 eur a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom na začatie konania domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým by zaviazal žalovaného uhradiť mu sumu 84.292,48 eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 30. 11. 2011 do zaplatenia a nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 1.439,81 eur právnenému zástupcovi žalobcu.

Návrh odôvodnil tým, že žalovaný spôsobil dňa 8. 1. 2010 dopravnú nehodu, keď o 21.30 hod. v smere Spišský Štvrtok - Levoča viedol po ceste I/18 osobné motorové vozidlo značky BMW 324 E, ev. č. V., pričom v km 623/900 v priamom úseku cesty sa dostatočne nevenoval riadeniu motorového vozidla a dostal sa do šmyku, následnom čoho prešiel s vozidlom cez dvojitzú plnú čiaru do protismeru, pozostávajúceho z dvoch jazdných pruhov, kde v pravom jazdnom pruhu v smere Levoča - Spišský Štvrtok prednou pravou časťou vozidla narazil do prednej ľavej strany protiúdecho osobného motorového vozidla zn. Honda Civic, ev. č. MT141CI vodiča - žalobcu, ktorému spôsobil zranenia a to otras mozgu I. stupňa, zlomeninu pravého členka, pomliaždenie panvy vľavo a pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní troch mesiacov, pričom takto konal v rozpore s ust. § 9 ods. 1, 16 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

Za uvedený skutok, ktorý bol právne kvalifikovaný ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, bol žalovaný rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/175/2010 z 28. 10. 2010 odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov a na trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 30 mesiacov. Žalobca bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Žalobca je na základe odborného posudku o invalidite vyhotoveného dňa 21. 2. 2011 osobou so zdravotným postihnutím kvalifikovaným ako „stav po zlomenine vonkajšieho a vnútorného členka“, v dôsledku ktorého bol dňa 10. 1. 2010 operovaný na OTK MFN, pre stuhlosť členkového kĺbu bola vykonaná ďalšia operácia, uvoľnenie pohybu v členkovom kĺbe nebola dosiahnutá, po ukončení liečby úrazu pretrváva prakticky nulová hybnosť v pravom členkovom kĺbe, pravá noha je fixovaná v mierne plantárnej flexii, v priebehu liečby došlo k exarcerácii chronickej lumboischalgie vľavo s pretrvávaním

stredne ťažkej statodynamickej poruchy a pseudoradikulárnej sytmatiky S1 vpravo a na základe CT a RTG verifikovanej diskopatie tohto úseku chrbtice.

V dôsledku zadokumentovaného poúrazového stavu pravého členkového kĺbu posudkový lekár vyhodnotil rozhodujúce postihnutie mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v hornej hranici 40% zvýšenú o 10% pre sekundárne zhoršenú dorzalgiu s pretrvávajúcou stredne ťažkou statodynamickou poruchou a pseudoradikulárnou sytmatiou zhoršenej v dôsledku porušenia stereotypu chôdze po úraze.

Na základe uvedeného odborného posudku bol žalobca Rozhodnutím Sociálnej poisťovne Bratislava č. 760 504 7890 z 4. 3. 2011 uznaný za invalidného. Z posudku pre hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia vyhotoveného Kanceláriou pre posudzovanie a vypracovanie odškodnení a posudkov po úrazoch, primárom MUDr. Petrom Gémešom, zo dňa 14. 11. 2010 vyplýva, že v dôsledku úrazu spôsobeného žalovaným ide o zranenie, ktoré má trvalé následky, ktoré výrazným spôsobom obmedzujú poškodeného v uplatnení sa v pracovnom pomere, spoločenskej oblasti, v oblasti športovania a mimopracovnej aktivity, ako aj v rodinnom živote, a že zranenie a z neho vyplývajúce trvalé následky sú takého charakteru, že je predpoklad ich zhoršovania.

Žalobca pred úrazom, ktorý mu trestným činom spôsobil žalovaný, vykonával na základe rámcovej zmluvy uzavretej medzi ním a Slovenským zväzom ľadového hokeja (SZĽH) činnosť rozhodcu ľadového hokeja. Túto činnosť žalobca vykonával od roku 1995 až do dopravnej nehody. Najskôr pôsobil ako rozhodca v nižších súťažiach a od roku 1998 v najvyšších súťažiach realizovaných SZĽH a bol predpoklad, že v nastolenom trende by pokračoval do konca kariéry, ktorý je stanovený do veku 50 rokov. Žalobca sa okrem najvyšších súťaží riadených SZĽH každoročne zúčastňoval rozhodovacieho procesu na základe medzinárodnej licencie IIHF na medzinárodnej úrovni. Rozhodoval napríklad na Majstrovstvách sveta hráčov do 20 rokov v r. 2005, v roku 2007 rozhodoval vo finále Continental cup, v mesiaci apríl 2007 rozhodoval zápasy na Majstrovstvách sveta hráčov do 18 rokov, v mesiaci apríl 2008 rozhodoval už na Majstrovstvách sveta dospelých.

Žalobca vykonával činnosť rozhodcu v zmysle vyššie uvedeného ako podnikateľ - živnostník, pod obchodným menom C. V., IČO: 43295193 a podnikateľskú činnosť musel ukončiť dňom 2. 4. 2011. Z uvedenej živnosti mal žalobca príjmy a výdavky, ktoré riadne deklaroval v daňovom priznaní. Naposledy vykonával žalobca činnosť rozhodcu ľadového hokeja v roku 2010, aj to len čiastočne v dôsledku úrazu, ktorý mu spôsobil žalovaný. Poslednú celú sezónu vykonával žalobca funkciu rozhodcu v roku 2009, kedy mal podľa daňového priznania ročný príjem z tejto činnosti 6 605,40 eur, výdavky vo výške 1 368,37 eur, z čoho tvoril základ dane zo živnosti ako rozdiel medzi príjmami a výdavkami sumu 5 237,03 eur. Pokiaľ by aj v roku 2010 a v rokoch nasledujúcich mohol do veku 50 rokov svojho života žalobca vykonávať činnosť rozhodcu ľadového hokeja, dosahoval by prinajmenšom také príjmy, ako dosiahol v poslednom roku, kedy mohol riadne túto činnosť vykonávať, t. j. v roku 2009. Samozrejme je logické očakávať, že by tieto príjmy boli dokonca vyššie, než boli v roku 2009. Preto si žalobca uplatňuje voči žalovanému právo na náhradu škody titulom ušlého príjmu (násobku rozdielu medzi príjmami a výdavkami za rok 2009) vo výške 5 237,03 eur, za obdobie od roku 2010 (odkedy nemohol od 8. 1. 2010 pre úraz spôsobený žalovaným vykonávať činnosť rozhodcu ľadového hokeja) do roku 2026 (kedy by v zmysle potvrdenia SZĽH prestal vykonávať činnosť rozhodcu), t. j. za dobu 16 rokov, čo predstavuje sumu 83 792,48 eur.

V súvislosti s uplatňovaním práva na zaplatenie náhrad za vypracovanie posudkov a potvrdení za účelom uplatnenia si práva na náhradu škody, zaplatil žalobca dňa 16. 8. 2010 sumu 160 eur a dňa 31. 1. 2011 sumu 440 eur. Tieto výdavky neboli žalobcovi uhradené poisťovňou vyplácajúcou poistné plnenie.

Žalovaný spôsobil žalobcovi ujmu na zdraví, v dôsledku ktorej stratil možnosť vykonávať podnikateľskú činnosť, pri ktorej preukázateľne naposledy dosiahol čistý ročný príjem pred zdanením vo výške 5 237,03 eur. V dôsledku zavineného konania žalovaného nie je podľa výsledkov zdravotných vyšetrení žalobca schopný vykonávať činnosť rozhodcu ľadového hokeja, ktorú by nebyť zavineného konania žalovaného, mohol žalobca vykonávať ešte do veku svojich 50 rokov, t. j. 16 rokov od úrazu. Žalobca sa preto voči žalovanému domáha náhrady škody spočívajúcej v ušlom príjme za uvedené obdobie vo výške 83 792,48 eur. V dôsledku zavineného konania žalovaného musel žalobca poisťovňam predkladať lekárske potvrdenia o druhu a rozsahu zranení a ich následkoch, za ktoré zaplatil lekárovi sumu spolu 500 eur, ktorá mu poisťovňou nebola zaplatená. Žalobca sa preto domáha, aby mu žalovaný nahradil aj tieto výdavky, ktoré musel vynaložiť v súvislosti s uplatnením práva na náhradu škody.

Vo veci bol vydaný platobný rozkaz sp. zn. 8Ro/198/2011-35, zo dňa 1. 12. 2011, voči ktorému podal v zákonom stanovenej lehote odpor žalovaný a uviedol, že v trestnom konaní, ktoré sa v návrhu uvádza

a ktoré sa konalo ako dôsledok dopravnej nehody, priznal a uznal svoju vinu za ublíženie na zdraví, je mu ľúto, že k nehode došlo a žalobcovi tým spôsobil ujmu na zdraví.

Žalobca predložil v konaní hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia vypracované Kanceláriou pre posudzovanie a vypracovanie odškodnení a posudkov po úrazoch, primárom MUDr. Petrom Geméšom, celkový počet bodov dosiahol v tomto hodnotení 640. Zároveň žalobca predložil aj výzvu na náhradu škody, ktorou žalovaného vyzval na úhradu sumy 78 555,45 eur. K predloženým dôkazom sa žalovaný nevie vyjadriť, pretože je to pre neho nezrozumiteľné. Hoci je mu to nepríjemné, nestotožňuje sa s výpočtami žalobcu. Žalobca v návrhu uvádza, že stratil možnosť vykonávať podnikateľskú činnosť, žalovaný s týmto tvrdením sa nestotožňuje, pretože v zmysle odborného posudku o invalidite vyhotoveného 21. 2. 2011 Sociálnou poisťovňou pre účely posúdenia invalidity sa uvádza: Navrhované pracovné zaradenie na pôvodnom pracovisku - áno, na trhu práce - áno, môže vykonávať prácu fyzicky primeranú, prácu v suchu a v teple s možnosťou aj sedenia. Žalovaný ďalej v odpore uviedol, že nesúhlasí ani s názorom, že po nehode nemôže žalobca pôsobiť ako rozhodca pri zápasoch ľadového hokeja. Podľa pravidiel ľadového hokeja (IIHF Official Rule Book 2010/2014) a výkladu k pravidlám je jedným z rozhodcov na hokejovom zápase aj video bránkový rozhodca, ktorého úlohou je najmä spätne analyzovať prechod puku bránkovou čiarou, prípadne potvrdiť, že všetky okolnosti pri vsietení gólu boli v súlade s pravidlami ľadového hokeja. Tento rozhodca počas hodnotenia sedí, nie je prítomný na ľadovej ploche. Podľa vedomostí žalovaného je súčasťou rozhodovania pri zápasoch ľadového hokeja aj bránkový rozhodca, ktorý sedí počas zápasu za bránkou. Na podujatiach organizovaných IIHF na každé stretnutie je delegovaný video bránkový rozhodca, ale aj dvaja bránkoví rozhodcovia. Možnosť vykonávať funkciu video bránkového rozhodcu uvádza aj sám žalobca v článku zo dňa 25. 8. 2010. Podľa žalovaného sa žalobca okrem ľadového hokeja ako rozhodca môže uplatniť aj pri iných športoch. Má za to, že žalobcom predložený výpočet náhrady škody nie je správny, žalobca ráta s tým, že činnosť rozhodcu by vykonával ešte 15, resp. 16 rokov, podľa žalovaného však pre tento predpoklad neexistuje žiaden reálny základ tvrdiac, že žalobcovi by to neumožňoval ani jeho zdravotný stav. Z týchto dôvodov navrhol žalobu v plnom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Súd z výpovede žalobcu ako účastníka konania zistil, že tento išiel dňa 8. 1. 2010 z Prešova, z hokejového zápasu na vozidle Honda Civic a v čase okolo 21:30 hod. v úseku medzi Levočou a Spišským Štvrtkom náhle narazil do jeho auta motorovým vozidlom žalovaný tím, že prešiel zo svojho jazdného pruhu cez dva jazdné pruhy žalobcu, čím nastal náraz.

Pri šetrení tejto udalosti bolo zistené, že za dopravnú nehodu nesie zodpovednosť žalovaný. Žalobca utrpel otras mozgu, pomliaždeniny na celom tele, zlomeninu pravého členku, vnútorného aj vonkajšieho a píšľaly. Na uvedené zranenia boli vypracované znalecké posudky - bolo mu vyplatené bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia poisťovňou, strata zárobku počas PN, bola mu uhradená škoda na aute, náklady spojené s liečením, kúpeľná liečba, operácie, lieky a farmaceutický materiál. Jediné, čo mu nebolo vyplatené, to bola strata na zárobku týkajúca sa jeho živnosti a bolo mu oznámené, že toto sa nevypláca v rámci poistenia. Rok mu bola strata na zárobku vyplatená zo zákonného poistenia a z tohto dôvodu pred začatím pojednávania v tejto časti vzal návrh späť. S ostatnou škodou týkajúcou sa jeho živnosti bol odkázaný na súdne konanie. Pokúsil sa so žalovaným dohodnúť, ale on s tým nesúhlasil. V čase vyplatenia škody, v trvaní jedného roka, z príjmu jeho živnosti ešte nemal priznaný invalidný dôchodok. Ten mu bol priznaný až so spätnou platnosťou od 10. 1. 2011. Uviedol, že od šiestich rokov hrával hokej a od roku 1994, sezóna 1994-1995, vykonával funkciu rozhodcu. V roku 2009 písal extra ligu mužov, prvú ligu seniorov mužov, juniorské súťaže, dorastenecké súťaže, ženskú ligu, medzinárodné zápasy v rámci SR aj mimo SR, žiacke súťaže nepísal, nemal už na nich čas. V roku 2009 to bolo približne 17-18 zápasov mesačne a vykonával funkciu hlavného rozhodcu. Ďalej uviedol, že o nomináciách na jednotlivé zápasy rozhoduje na základe rámcovej zmluvy SZLH a ľudia na to určení. Zmluva je uzavretá medzi rozhodcom a SZLH.

Pred začatím pojednávania vo veci samej, dňa 28. 6. 2012 vzal žalobca návrh späť o čiastku 5 237,03 eur, ktoré späťvzatie odôvodnil vo svojej výpovedi ako účastník konania.

Právny zástupca žalobcu predložil výpočet úrazovej renty podaním zo dňa 28. 9. 2012, súdu doručeným 2. 10. 2012 a uviedol v tomto výpočte, že na základe uvedeného bude mať žalobca právo na vyplácanie renty vo výške 440,36 eur mesačne. Žalovaný k tomuto podaniu uviedol, že žalobcovi v zmysle

uvedených výpočtov nárok na úrazovú rentu nevznikne, pretože jeho nárok je kompenzovaný invalidným dôchodkom.

Súd pripustil na základe návrhu právneho zástupcu žalobcu zmenu návrhu uznesením na pojednávaní dňa 20. 12. 2012. Keďže žalobca nesúhlasil s názorom právneho zástupcu žalovaného, navrhol, aby súd pojednávanie odročil a ustanovil znalca, aby tento stanovil percentuálnu mieru poklesu. Pojednávanie bolo uznesením v zápisnici zo dňa 20. 12. 2012 odročené za účelom vykonania znaleckého dokazovania. Následne uvedené uznesenie bolo zrušené na pojednávaní dňa 11. 11. 2013 z dôvodu, že v zozname znalcov nie je uvedený znalec z oblasti posudkového lekárstva. Na pojednávaní bol opätovne vypočutý žalobca, ktorý uviedol, že za sťaženie spoločenského uplatnenia mu bola vyplatená suma za 640 bodov a ak si dobre pamätá, jeden bod mal hodnotu cez 14 eur. Hradila to Kancelária poisťovateľov cez Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., ktorá zo zákona je na to poverená, a to z dôvodu, že žalovaný nebol poistený. Uviedol, že od kancelárie poisťovateľov sa nedožadoval vyššej čiastky za sťaženie spoločenského uplatnenia, ako mu to dovoľoval zákon, pretože nevedel o tejto možnosti. Ďalej uviedol, že v rámci uznania invalidity nebola braná do úvahy jeho športová činnosť, pri výpočte brali do úvahy len to, čo odpracoval v riadnej činnosti a odkázali ho na občiansko-právne konanie, preto podal túto žalobu.

Lekár, ktorý žalobcu operoval sa vyjadril, že nemôže vykonávať činnosť hokejového rozhodcu, lebo je to vo vlhkom a chladnom prostredí a mohlo by dôjsť k zhoršeniu jeho zdravotného stavu. Žalobca poukázal na to, že jeho kolega, ktorý píská tú istú ligu, má ročný príjem vo výške 50 000 eur ročne a tvrdil, že by sa dostal na tú istú úroveň, lebo spĺňa kvalifikačné predpoklady. Taktiež uviedol, že aj po dosiahnutí veku 50-tich rokov, kedy končí hranica rozhodcu v najvyšších súťažiach v medzinárodnom poli, by vo veku od 50 do 70 rokov mohol mať zárobkovú činnosť v rámci regiónu (kraja), čo predstavuje cca 2 000 eur ročne, za 20 rokov je to 40 000 eur. Uviedol, že celkový príjem z činnosti a z hokeja po odrátaní dane by bol 11 813,83 eur.

Záverom žalobca uviedol, že bol poškodený na svojich právach, pretože nemôže vykonávať činnosť rozhodcu, a preto trvá na tom, aby súd rozhodol v zmysle upraveného petitu návrhu zo dňa 20. 12. 2012.

Právny zástupca žalovaného navrhol žalobu zamietnuť, pričom uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia zo dňa 9. 12. 2012. Uviedol, že ak sa súd s ich návrhom nestotožní, poukazuje na moderačné právo vzhľadom na to, že žalovaný je nemajetný a chodí do školy.

Po vydaní uznesenia o vyhlásení dokazovania za skončené a odročení pojednávania za účelom vyhlásenia a doručenia rozsudku právny zástupca žalobcu doručil súdu mailom dňa 25. 11. 2013 a následne listom zo dňa 26. 11. 2013 vyjadrenie k predmetnej veci.

Súd z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/175/2010-236 zo dňa 28. 10. 2010 zistil, že žalovaný bol uznaný vinným, že dňa 8. 1. 2010 v čase o 21:30 hod. v smere Spišský Štvrtok - Levoča viedol po ceste I/18 osobné motorové vozidlo značky BMW 324 D, ev. č. V. - XXX E., pričom v km 623/900, v priamom úseku cesty, sa dostatočne nevenoval riadeniu motorového vozidla a dostal sa s vozidlom do šmyku, následkom čoho prešiel s vozidlom cez dvojitzú plnú čiaru do protismeru, pozostávajúceho z dvoch jazdných pruhov, kde v pravom jazdnom pruhu, v smere Levoča - Spišský Štvrtok, prednou pravou časťou vozidla narazil do prednej ľavej strany protiidúceho osobného motorového vozidla zn. Honda Civic, ev. č. MT - 141 CI vodiča, C. V., ktorému spôsobil zranenia - otras mozgu I. stupňa, zlomeninu pravého členka, pomliaždenie panvy vľavo a pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 3 mesiace, pričom takto konal v rozpore s ust. § 9 ods. 1, 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a žalobcovi z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona.

Súd z Odborného posudku o invalidite Sociálnej poisťovne v Martine zo dňa 21. 2. 2011 zistil, že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u žalobcu v percentách je 50%. Dátum vzniku invalidity poškodeného je 10. 1. 2011.

Súd z Rozhodnutia Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 4. 3. 2011 zistil, že žalobcovi dňom 10. 1. 2011 bol priznaný invalidný dôchodok v sume 199,50 eur.

Súd z Daňového priznania žalobcu za rok 2009 zistil, že úhrnný hrubý príjem žalobcu za rok 2009 od všetkých zamestnávateľov predstavoval sumu 7 536 eur. Z oddielu Výpočet základu dane z inej

samostatnej zárobkovej činnosti žalobcu súd zistil, že jeho hrubý príjem z tejto činnosti predstavoval čiastku 5 237,03 eur (6 605,40 eur po odpočítaní výdavkov v sume 1 368,37 eur).

Žalobca na pojednávaní konanom dňa 2. 3. 2015 podal návrh na úpravu petitu, ktorý súd podľa ust. § 95 ods. 1 O.s.p. pripustil a v zmysle ktorého sa od žalovaného dožadoval zaplataenia zaostalej úrazovej renty za obdobie od 1. 12. 2013 do 2. 3. 2015 vo výške 3 012,90 eur a to do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 447 Občianskeho zákonníka, náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Podľa § 450 Občianskeho zákonníka, z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobil; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

Podľa § 54 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. ak nemocenské poistenie trvalo nepretržite najmenej od 1. januára kalendárneho roka predchádzajúceho kalendárnemu roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, do dňa, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu je kalendárny rok predchádzajúci kalendárnemu roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky.

Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. suma úrazovej renty sa určí ako súčin 30,4167 - násobku sumy zodpovedajúcej 80% denného vymeriavacieho základu poškodeného a koeficientu určeného ako podiel čísla zodpovedajúceho percentuálnemu poklesu pracovnej schopnosti a čísla 100.

Podľa § 89 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. ak sa poškodenému vypláca invalidný dôchodok, zníži sa suma úrazovej renty určená podľa odseku 1 o sumu tohto dôchodku. Úrazová renta sa vypláca v sume zníženej podľa prvej vety aj vtedy, ak zanikol nárok na výplatu dôchodkovej dávky.

Podľa § 90 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z. poškodený má nárok na jednorazové vyrovnanie, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má pokles pracovnej schopnosti najmenej 10% a najviac 40%.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd dospel k tomuto právnenmu záveru:

Žalobca sa svojim pôvodným návrhom domáhal zaplataenia sumy 84 292,48 eur s prísl. titulom náhrady škody, a to titulom ušlého príjmu, ako v odôvodnení návrhu žalobca uvádza, (násobku rozdielu medzi príjmami a výdavkami za rok 2009) vo výške 5 237,03 eur za obdobie od roku 2010 (odkedy nemohol od 8. 1. 2010 pre úraz spôsobený žalovaným vykonávať činnosť rozhodcu ľadového hokeja) do roku 2026 (kedy by v zmysle potvrdenia SZLH prestal vykonávať činnosť rozhodcu, t. j. za dobu 16 rokov), čo predstavuje sumu 83 792,48 eur. Ďalej si uplatňuje žalobca aj sumu 500 eur, ktorú musel žalobca zaplatiť za vystavenie lekárskech potvrdení o druhu a rozsahu zranení a následkov, ktorá suma mu nebola poisťovňou zaplataená.

Za uvedenú škodu žalobcovi zodpovedal žalovaný, ktorý bol uznaný vinným za dopravnú nehodu, ku ktorej došlo 8. 1. 2010 v čase o 21:30 hod. v smere Spišský Štvrtok - Levoča, a to rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/ 175/2010-236, zo dňa 28. 10. 2010. Z uvedeného vyplýva, že žalobca sa dožaduje jednorazového odškodnenia. V ust. § 90 zákona č. 461/2003 Z.z. sú uvedené podmienky nároku na jednorazové vyrovnanie (keďže uvedené ustanovenia platia aj pre odškodňovanie podľa Občianskeho zákonníka, potom poškodený má nárok na jednorazové vyrovnanie, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má pokles pracovnej schopnosti najmenej 10% a najviac 40%.) V danom prípade u žalobcu jednorazové odškodnenie neprichádza do úvahy, pretože pokles jeho pracovnej schopnosti je 50%.

Následne právny zástupca žalobcu návrh zmenil a v zmysle zmeneného návrhu sa dožadoval vyplácania úrazovej renty podľa ust. § 89 cit. zákona, pričom pokles pracovnej schopnosti u žalobcu určil 100 %-ami s odôvodnením, že žalobca v dôsledku jeho zdravotného stavu nemôže vykonávať činnosť hokejového rozhodcu. Na základe tejto zmeny sa dožadoval, aby súd zaviazal žalovaného uhrádzať žalobcovi mesačne čiastku 440,36 eur počnúc dňom 8. 1. 2011 vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred. Taktiež aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi nedoplatok k úrazovej rente za obdobie od 8. 1. 2011 do dňa vyhlásenia rozsudku v sume vypočítanej ku dňu vyhlásenia rozsudku. Následne po vyhlásení uznesenia o ukončení dokazovania a po záverečných rečiach právny zástupca žalobcu zaslal ďalší prepočet, na ktorý však súd už nebral ohľad.

Na základe predložených listinných dôkazov, súd podľa vlastného výpočtu vypočítal úrazovú rentu u žalobcu nasledovne:

Podľa ust. § 54 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., rozhodným obdobím na zistenie denného vymeriavacieho základu je kalendárny rok predchádzajúci kalendárnemu roku, v ktorom vznikla dočasná pracovná neschopnosť.

U žalobcu dočasná pracovná neschopnosť vznikla 8. 1. 2010, takže súd bral na zistenie denného vymeriavacieho základu príjem žalobcu za rok 2009, a to jednak z jeho zárobkovej činnosti ako zamestnanca a taktiež z inej zárobkovej činnosti, teda z príjmov z podnikania. Príjem zo závislej činnosti predstavoval čiastku 7 536 eur, príjem z podnikania, resp. inej zárobkovej činnosti predstavoval sumu 5 237,03 eur, teda súd pre výpočet denného vymeriavacieho základu bral ročný príjem v celkovej sume 12 773,03 eur.

Suma úrazovej renty sa určí ako súčin 30,4167 násobku sumy zodpovedajúcej 80% denného vymeriavacieho základu poškodeného a koeficientu určeného ako podiel čísla zodpovedajúceho percentuálnemu poklesu pracovnej schopnosti a čísla 100, to znamená 12 773,03 eur / 365 dní = 34,995 eur, 80% z 34,995 je 27,996 eur, 50% pokles / 100 = 0,50, teda 30,4167 x 27,996 x 0,50 = 425,773 eur.

V zmysle ust. § 89 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. je potrebné znížiť úrazovú rentu o priznaný dôchodok, ktorý u žalobcu ku dňu vzniku invalidity a ku dňu poklesu pracovnej schopnosti predstavoval sumu 199,50 eur. Takže úrazová renta, ktorú je povinný žalovaný uhradiť žalobcovi, predstavuje mesačne sumu 226,273 eur.

V danom prípade, keďže sa jedná u žalovaného o osobu nie zárobkovo činnú, o študenta - predpoklad ukončenia jeho štúdia je rok 2016, pracuje na polovičný úväzok a jeho príjem pri polovičnom úväzku je mesačne cca 73,22 eur, je nemajetný a má aj dlh voči Sociálnej poisťovni v sume 6 268,78 eur, ktorý spláca po 10 eur mesačne, súd použil ust. § 450 Občianskeho zákonníka, teda použil moderačné právo, a keďže v danom prípade zo strany žalovaného nešlo o škodu úmyselne spôsobenú, znížil úrazovú rentu, a to mesačne o sumu 26,273 eur a žalovaného zaviazal žalobcovi uhrádzať úrazovú rentu mesačne vo výške 200 eur počnúc dňom 10. 1. 2011 (teda dňom priznania invalidity) vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred.

Pôvodne súd nedoplatok na úrazovej rente pri uvedenom výpočte za obdobie od 10. 1. 2011 do 30. 11. 2013 ustálil na sumu 6 941,936 eur. Keďže žalobcovi bola poisťovňou vyplatená na tento účel suma 5 237,03 eur, o ktorú čiastku vzal žalobca návrh späť, súd uvedenú čiastku pôvodne odpočítal zo sumy 6.941,936 eur, a tak nedoplatok na uvedenej úrazovej rente, ktorú má žalovaný žalobcovi uhradiť, ustálil na sumu 1 704,906 eur a súd tento nedoplatok žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Keďže žalobca požadoval od žalovaného úrazovú rentu mesačne vo výške 440,36 eur, súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a o nárokoch žalobcu rozhodol rozsudkom sp. zn. 5C 1/2012 - 138, zo dňa 28. 11. 2013 takto:

„Žalovaný je povinný uhrádzať žalobcovi úrazovú rentu mesačne vo výške 200 eur počnúc dňom 10. 1. 2011 vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred.

Zaostalú úrazovú rentu za obdobie od 10. 1. 2011 do 30. 11. 2013 v sume 1 704,906 eur žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania“.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca i žalovaný.

Žalobca v podanom odvolaní žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť mu zaostalú úrazovú rentu za obdobie od 10. 01. 2011 do 30. 11. 2013 v sume 6 941,936 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, resp., aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odvolaní uviedol, že súd pochybil pri výpočte nedoplatku zaostalej úrazovej renty za obdobie od 10. 01. 2011 do 30. 11. 2013. Poukázal na to, že v tejto časti žalobu späť nevzal. Má za to, že súd pri určení výšky nedoplatku postupoval nesprávne v tom, že správne vypočítaný nedoplatok v sume 6 941,936 eura znížil o sumu 5 237,03 eura, ktorá mu bola poisťovňou Allianz Slovenská poisťovňa a.s. vyplatená. Uvedenú sumu mu skutočne poisťovňa vyplatila ako náhradu škody za ušlý zisk od 09. 01. 2010 do 8. 1. 2011, ale nie za obdobie podľa rozsudku, t.j. od 10. 01. 2011 do 30. 11. 2013. Správne mal preto súd zaviazat žalovaného zaplatiť mu zaostalú úrazovú rentu v sume 6 941,936 eura.

Žalovaný v odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu náhradu trov konania. Má za to, že výpočet úrazovej renty ustanovenej súdom v rozsudku nie je správny. Pri výpočte úrazovej renty mala byť zohľadnená iba výška iného príjmu a nie aj príjmu zo závislej činnosti, keďže táto už bola zohľadnená, čo vplynulo aj z výpovede samotného žalobcu. Hrubý príjem žalobcu z podnikateľskej činnosti v roku 2009 bol 5 237,03 eura a použijúc primerane ust. § 89 ods. 1 zákona úrazová renta mesačne predstavuje sumu 174,57 eura. Pri výpočte mala byť zohľadnená taktiež výška valorizovaného invalidného dôchodku. Tým, že súd vychádzal z výšky pôvodne vypočítaného invalidného dôchodku, výpočtom dospel k nesprávnym záverom. V odvolaní ďalej namietal nesprávnu aplikáciu moderačného práva v zmysle § 450 Občianskeho zákonníka a má za to, že zníženie nie je primerané, ako to vyžaduje aj predmetné ustanovenie. Pomery účastníkov konania neboli dostatočne zohľadnené vzhľadom na to, že je stále študentom, nemá majetok, má dlhy v nie nepatrnej výške. Je zrejme, že majetkové pomery žalovaného sú ďaleko horšie ako majetkové pomery žalobcu. Pokiaľ ju súd vyhodnotil, že žalobcovi vznikol nárok na úrazovú rentu, mal túto obligatórne primerane znížiť a zohľadniť pritom dôvody hodné osobitného zreteľa, najmä majetkové pomery. Zníženie o cca 10 % nemožno považovať za primerané s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, a teda rozhodnutie súdu nie je v súlade so zákonom. Vzhľadom na uvedené, ak by súd riadil ním navrhnutým výpočtom dospel k záveru, že žalobcovi nárok na úrazovú rentu nevznikol a nemohol by ho zaviazat na úhradu zaostalej úrazovej renty.

Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a žalovaného nie je dôvodné.

Rozsudkom sp. zn. 1Co/96/2014 - 172, zo dňa 5. 11. 2014, potvrdil rozsudok vo vyhovujúcich výrokoch a zrušil rozsudok v zamietavom výroku, ohľadom zaostalej renty nad sumu 1 704,906 eura ako aj vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca na pojednávaní konanom dňa 2. 3. 2015 upravil petit a dožadoval sa zaplattenia zaostalej renty za obdobie od 1. 12. 2013 do 2. 3. 2015 vo výške 3 012,90 eur, t.j. za 15 mesiacov po 200 eur a 12,90 eur - alikvótna časť za dva dni mesiaca marec 2015.

Opätovne súd rozhodol o uplatnenom nároku žalobcu ohľadom úrazovej renty za obdobie od 10. 1. 2011 do 30. 11. 2013 nad sumu 1 704,906 eura a o zaostalej úrazovej rente za obdobie od 1. 12. 2013 do 2. 3. 2015.

Keďže výpočet úrazovej renty a jej výška bola právoplatne potvrdená, t.j. žalovaný má uhrádzať žalobcovi úrazovú rentu mesačne vo výške 200 eur počnúc dňom 10. 1. 2011 (teda dňom invalidity) vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred, nedoplatok na úrazovej rente bol pri vyššie uvedenom výpočte za príslušné obdobie od 10. 1. 2011 do 30. 11. 2013 ustálený na sumu 6 941,936 eur.

Súd preveril plnenie zo strany Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., Bratislava a zakladá sa tvrdenie žalobcu na pravde, že skutočne poisťovňa mu vyplatila sumu 5 237,03 eur na tento účel, ale nie za obdobie za ktoré sa priznáva zaostalá renta (t.j. obdobie od 10. 1. 2011 do 30. 11. 2013), ale za obdobie od 09. 01. 2010 do 8. 1. 2011, preukázateľne za predchádzajúce obdobie, a preto toto plnenie nemôže byť zohľadnené pri ustálení výšky zaostalej renty. Preto žalovaný je povinný doplatiť žalobcovi na zaostalej

rente za obdobie od 10. 1. 2011 do 30. 11. 2013 sumu 5 237,03 eur (správne ustálený nedoplatok na úrazovej rente 6 941,936 eur - 1704,906 eur res iudicata = nedoplatok 5237,03 eur). Vzhľadom na následnú úpravu petitu súd rozhodol tak ako znie výroková časť rozsudku.

Súd o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a účastníkom trovy nepriznal s odôvodnením, že v predmetnej veci každý z účastníkov mal v konaní čiastočný úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.